

# Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget. **N** 158.

46de Møde.

Fredagen den 5te April.

(Fortf.)

**Ordføreren:** Det er mig af Vigtighed at oplyse, hvad der indvendes mod de Actstykker, som jeg som Udvalgets Ordfører har paa-beraabt mig, og at indbegaae, hvad der paa- staaes at skulle være feilagtigt i min Betragt- ningsmaade. Jeg maa derfor bede om endnu engang at maatte komme tilbage til de af mig allerede oftere paaberaabte Exempler fra Fyen paa Krigsskattens haarde Tryk paa Gods- eierne. Det er vel ikke blevet sagt om disse Be- regninger, at det kun er Landgilden, som er optagen i dem, men det er heller ikke blevet sagt — i Modfætning til hvad der yttredes om et Andragende, der var indkommet fra Jyl- land, og hvorpaa jeg netop ikke, beraabte mig, fordi jeg selv har fundet det ufuldstæn- digt, da jeg kastede et Blik paa det — det er ikke blevet sagt, at disse Beregninger ere alde- les forskellige fra den fra Jylland citerede, og at de netop indeholdt alle de Indtægter, som Fæstegodsset kan antages at give foruden Landgilden, og at i dem ogsaa ere opførte de Summer, som ere faldne som Indfæstninger i det Aar, hvorom der er Tale, ja at disse Indfæstninger paa det største af de fyenffe Godser, som jeg paaberaabte mig, nemlig Wes- delsborgs Grevskab, have været usædvanlig- mange i dette Aar. Dersom det ærede Things Medlemmer, hvem denne Sag isærdeleshed in- teresserer, vilde kaste et Blik paa disse Bereg- ninger, saa vilde de kunne overbevise sig om, at deri er opført Alt, hvad jeg troer, man vil kunne søge i dem. Men det er blevet sagt af den samme ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 5te District (F. Jespersen): Ordføreren har begaaet en stor Feil, idet han har sam- menlignet eet Aars Indtægt med 1½ Aars Krigsskat. Det er i visse Henseender ganske

rigtigt, at der igjennem vor hele Forhandling, naar vi referere os til, hvad der fandt Sted i 1848, gaaer den Feil, at vi sammenligne eet Aars Indtægt med en Krigsskat, som bliver ud- redet i 1½ Aar; men det er ikke en Feil, som er alene begaaet med Hensyn til det her be- rorte Forhold; thi det har relativt ikke været mere gunstigt for Godseieren, at han har kun- net udrede Krigsskatten af 1½ Aars Indtægt, end det har været det for Fæsteren; thi ogsaa han har havt 1½ Aars Indtægt at udrede sin Andeel af Krigsskatten af. Det er Noget, som har været eens for dem, og ikke blot for disse To, men det har været eens for Alle, at vi have baaret det forrige Aars Krigsskat af 1½ Aars Indtægt, og den relative Byrde eller det relative Forhold, hvori Godseieren med Hen- syn til Krigsskatten har staaet til Fæsterne, er aldeles ikke blevet forandret, fordi Godseierens Indtægt af Fæstegodsset i eet Aar er bleven sammenlignet med den Krigsskat, som er ble- ven udredet i 1½ Aar. Men dernæst har man, for at godtgjøre, at Eieren skal beskaffes med  $\frac{2}{3}$ , paaberaabt sig, at man staaer paa en „historisk Grundvold“; men det fore- kommer mig virkelig, med al Afgtelse for det Historiske, at være en meget løs Grundvold, som man stiller sig paa, naar man mener, at, fordi denne Skat engang saaledes ekstraordi- nært har været paalagt for eet Aar, man er berettiget til at sige: fordi den eengang saale- des har været paalagt, maa det ogsaa fremde- les blive saaledes. Det forekommer mig, at man paa denne Maade ogsaa kunde forsvare Alt, hvad man ellers vilde ansee som Feil i vort Statsliv, thi disse Feil hvile jo ogsaa paa en „historisk Grundvold“; og jeg kan ikke nægte, at det har været mig noget paafaldende, netop fra den ærede Talers Side, paa eengang at see-en saa overordentlig stor Erbødighed for den historiske Begrundelse, da jeg, der idet- mindste undertiden dog faaer Ord for at lægge